

Sv. Cirila samostan v Pragi.

Zlata Praga, „slovanski Rim,“ kakor jo pesnik zôve, spada mej najlepša mésta vsega sveta. Stanovnikov ima do 200.000, z večine češkega rodú. Mnogo lepih mostov, poslópja in cerkev lepotíci to češko središče. A mej najlepše cerkve, treba štéti sv. Cirila, prvega slovénkega apostola, samostan, ki ga imate naslíkanega pred sobój. To velikansko poslopje stóji v „starem méstu.“ Blizu palače kneza Kinskega na „Ringu“ je sezidano v čast imenovanega sv. apostola. Stolpa, s katerih je daleč po mestu najkrásnejši razgled,

imata na vrhu vsak svojo piramido. Pokojni cesar Ferdinand I., ki je svoje zadnje dni tiho prežível v Pragi, daroval je tej cerkvi podobi sv. apostolov Cirila in Metodija, od mramora izsékani. To izvrstno delo bode zlátej Pragi vselej na čast in zvršil ga je nemški umétalnik, po svojih umotvorih široko slovéci Emanuel Maks. Notranja oprava te cerkve je velícastna. Kamor koli se oko ozrè, vidi krasne podobe svetníkov, svetncí božjih ter tudi druge. A kadar ti mej sv. mašo zagrmé velikánske orgle, najlepše v Pragi, nehoté poklekneš in hvalíš Boga na višavah, kà je človeku dal toliko uma, da more ustvariti táko krasoto.

Ako te burno življenje zanese v to velikolépno mesto, dragi čítatelj! ne pozabi sí oglédati samostana Cirilovega; ne bode ti žal. M. Málóvrh.

Lev in žaba.

(Basen.)

Lev pride do neke mlake, v katerej so bile žabe. In rávno kar začela je jedna svoj „rêga, rêga“ — drla se je iz vsega grla. Lev ves osupnen obrne se proti ónej stráni, od koder je slišal ta čudni glas, mislil si je, da prihaja tolik glas od kake velike živali. Postóji nekoliko časa in posluša; ko pa vidi žabo iz mlake na breg izkóbacati se, stopi nejevoljen blízje ter jo pohódi.

Basen ta nas učí, da se nam ni strášiti glasú, dokler ne vidimo, od kodi pride; a tudi nam kaže, da so mnogokrat veliki nezmožnéži baš najvežji kričáči.

So. P...ar.